

MONISTICKÁ KONCEPCIA REKODIFIKÁCIE SÚKROMNÉHO PRÁVA VERZUS ZMLUVY UZATVÁRANÉ PŘI OBCHODOVANÍ¹

REGINA HUČKOVÁ - DIANA TREŠČÁKOVÁ

Právnická fakulta UPJŠ v Košiciach, SR, Katedra obchodného práva a
hospodárskeho práva

Abstract in original language

Príspevok je zameraný na rekodifikáciu súkromného práva, ktorá sa v Slovenskej republike uberá cestou monistickej koncepcie, t.j. prijatím jednotného kódexu súkromného práva, ktorý sa pravdepodobne, rovnako ako v Českej republike, bude nazývať Občianskym zákonníkom.

Otázka v tomto prípade však vyvstáva v tom, že súčasný Obchodný zákonník, ktorý je na Slovensku platným a účinným kódexom obchodného práva ako samostatného právneho odvetvia, obsahuje celý rad zmlúv, ktoré sú typické len pre obchodnoprávne vzťahy a ktoré sa uzatvárajú výlučne pri obchodovaní. Jedná sa napríklad o zmluvu o obchodnom zastúpení, zmluvu o kúpe prenajatej veci, zmluva o tichom spoločenstve a iné.

Cieľom tohto príspevku bude teda nastoliť a pokúsiť sa riešiť otázku osudu týchto zmlúv uzatváraných pri obchodovaní, v prípade, ak po zavŕšení rekodifikačného procesu súkromného práva dôjde k zrušeniu Obchodného kódexu, v ktorom sú tieto obsiahnuté.

Key words in original language

Rekodifikácia, zmluvy, obchodno-právne vzťahy, súkromné právo

Abstract

The paper is aimed at re-codification of private law - in Slovak republic through the monistic concept - adoption of a uniform code of private law, which will should called as in the Czech Republic- the Civil code. The question in this case is, that present Commercial Code, is in Slovakia valid and effective and efficient includes a number of contracts that are typical only for a commercial relations and which are concluded only in trade. For example it is an agency contract, a contract for purchase of leased assets, contract of silent partnership and others. The aim of this paper is to solve the question

¹ Tento príspevok vznikol v rámci riešenia grantovej úlohy APVV č. 0263-10 pod názvom „Efektívnosť právnych inštitútov a ekonomicko – finančných nástrojov v období krízových javov a situácií v podnikaní“

of the fate of these contracts after finishing of the process of re-codification of private law and after void of the Commercial Code in Slovakia.

Key words

Re-codification, contracts, commercial relations, private law

1. HISTORICKÉ DETERMINANTY KODIFIKÁCIE

Pojem kodifikácia siaha až do starovekého Babylonu. Príkladom tohoto je kódex Chammuraphiho, vytesaný klinovým písmom do kamennej stély okolo roku 1760 pred našim letopočtom, na príkaz babylonského panovníka Chammuraphiho.

Najslávnejším starovekým občianskym zákonníkom je však Corpus iuris civilis, kodifikujúci rímske právo v období rokov medzi 529-534 nášho letopočtu.

Intenzívnejšia myšlienka kodifikácie sa objavila počas veku osvietenstva, kedy sa verilo, že všetky oblasti života by mali byť riešené systémom založeným na ľudskej racionalite, pričom poukazovali na kodifikáciu rímskeho práva.

Prvé pokusy o modernú kodifikáciu boli vykonané v druhej polovici 18. storočia v Nemecku, keď štáty Rakúsko, Prusko, Bavorsko a Sasko začali postupne kodifikovať ich zákony. Prvým zákonom bol Codex Maximilianeus Bavaricus Civilis z roku 1756, ktorý bol prijatý v Bavorsku. Zaujímavým aspektom je to, že tento kódex stále používal latinský jazyk.

V Rakúsku prvým pokusom kodifikácie bolo prijatie predpisu Codex Theresianus za vlády panovníčky Márie Terézie. V tejto súvislosti Mária Terézia v roku 1753 ustanovila tzv. kompilačnú komisiu, ktorá mala pripraviť kodifikáciu a unifikáciu občianskeho práva v krajinách českých a rakúskych. Práce na tomto kódexe prebiehali v rokoch od 1753 až 1766, až napokon v tomto roku bol aj prijatý.²

V roku 1811 bol dokončený Všeobecný rakúsky občiansky zákonník ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch für die gesammten Deutschen Erbländer der Österreichischen Monarchie), čím bola zavŕšená kodifikácia rakúskeho občianskeho práva.³

² KADLECOVÁ, M. – SCHELLE, K. – VESELÁ, R. – VLČEK, E.: Vývoj českého soukromného práva. Praha: Eurolex Bohemia s.r.o. 2004, s. 78 a nasl., ISBN: 80-86432-83-1

³ K tomu pozri KNAPP, V.- LUBY, Š.: Československé občianske právo, Svazek I. Praha: ORBIS PRAHA, 1974, s. 54.

Medzitým bol však prijatý francúzsky napoleonský kódex (Code Civil), a to v roku 1804, taktiež po niekoľkých rokoch príprav. Práve na tomto kódexe boli založené mnohé neskôr prijaté zákonníky, ktoré išli po vzore Code Civil. Jednalo sa napríklad o krajiny ako Taliansko, krajiny Beneluxu, Španielsko, latinskoamerické krajiny, provincia Quebec, štát Louisiany v USA, ako aj všetky bývalé francúzske kolónie.

V roku 1900 bol prijatý nemecký občiansky zákonník (BGB), ktorý bol prijatý v rámci národného projektu zjednotenia Nemecka a následne bol prijatý aj švajčiarsky Občiansky zákonník (Zivilgesetzbuch) z roku 1907. Tieto dva kódexy boli najvyspelejšími v ich systematickej štruktúre a klasifikácii základných a všeobecných princípov špecifických oblasti práva (napr. zmluvné právo, pracovné právo, dedičské právo). BGB mal veľký vplyv na neskoršiu kodifikáciu projektov v krajinách ako Japonsko, Grécko, Turecko, Portugalsko (v roku 1966 prijatie Občianskeho zákonníka) a Macao (v roku 1999 prijatie Občianskeho zákonníka).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že kodifikačný proces bol vo väčšine prípadov zavŕšený prijatím nového kódexu. Keďže sa v mnohom v súčasnej dobe polemizuje o tom, či je potrebné riešiť rekodifikáciu alebo kodifikáciu, už teraz vieme povedať (aj následkom prijatia nového Občianskeho zákonníka v Českej republike a tiež v Maďarsku), že tento proces zmeny v súkromnom práve sa v našom, stredoeurópskom priestore (vrátane Slovenska) uberá skôr cestou kodifikácie nového kódexu súkromného práva ako len rekodifikáciou súčasne platných predpisov v sfére súkromného práva.

2. SMEROVANIE (RE)KODIFIKÁCIE SÚKROMNÉHO PRÁVA NA SLOVENSKU

Koncom roku 2006 bola vtedajším Ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky zriadená rekodifikačná komisia, ktorej cieľom bolo v súlade s Programovým vyhlásením vlády a s Plánom legislatívnych úloh na roky 2006 – 2010, naplniť stanovenú úlohu a to rekodifikovať súkromné právo a vypracovať nový Občiansky zákonník.⁴ Následne, v relatívne krátkom časovom horizonte, bol vytvorený základný návrh legislatívneho zámeru, ktorý mal predstavovať primárne východiská pre vytvorenie základných inštitútov a noriem hlavného súkromnoprávneho kódexu. Medzi dôvody, ktoré viedli k nevyhnutnosti riešenia koncepcie súkromného práva patria najmä tieto:

- aktuálna a akútna potreba rekodifikácie Občianskeho zákonníka z dôvodu roztrieštenosti, vnútornej nekonzistencie a neprehľadnosti

⁴ BIROŠČÁKOVÁ, J.: Legislatívny zámer kodifikácie súkromného práva. Bulletin slovenskej advokácie ročník XV., číslo 4/2009, s. 2.

spôsobenej veľkým množstvom noviel vykonaných po roku 1989, ako aj tzv. veľkou novelou Občianskeho zákonníka z roku 1991, novela Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 509/1991 Zb.

- definitívne vyriešenie „provizória“ pretrvávajúceho od roku 1991,
- odstránenie nekoncepčnosti pri prijímaní noviel implementujúcich legislatívu Európskej únie do Občianskeho zákonníka,
- reakcia a zosúladenie s aktuálnym stavom európskeho súkromného práva,
- a v konečnom dôsledku aj skutočnosť, že Občiansky zákonník z roku 1964 už vo výraznej miere nespĺňa požiadavky moderného kódexu 21. storočia.⁵

Postupne s vývojom rekodifikačných prác sa vyvíjali aj názory na jednotlivé koncepcie rekodifikácie. Do úvahy prichádzali tri modely riešenia dualizmu právnej regulácie súkromnoprávnej oblasti. V prvom rade je to zachovanie súčasného stavu, teda dvojkoľajnosti regulácie záväzkových vzťahov, s tým, že v Obchodný zákonník sa vzťahuje na oblasť obchodovania.

Tzv. monistickú koncepciu reprezentujú aj súčasné legislatívne tendencie, teda odstránenie dualizmu a posilnenie pozície Občianskeho zákonníka ako lex generalis súkromného práva. Monistická koncepcia kodifikácie súkromného práva sa jednoznačne presadila v 20. storočí v tých krajinách, v ktorých bol prijatý nový Občiansky zákonník. Tak to bolo v prípade švajčiarskej kodifikácie, talianskeho, ruského, holandského občianskeho zákonníka a Občianskeho zákonníka kanadskej provincie Quebec.⁶

Tretia koncepcia je preferovaná v niektorých západných legislatívach - osobitný kódex zmluvného práva (príkladom slúži švajčiarsky Zivilgesetzbuch).⁷

Práce rekodifikačnej komisie boli v nedávnom období stagnujúce, nedošlo k ďalšiemu posunu, avšak je možné konštatovať, že v súčasnosti, t.j. v roku 2012 sa pod vedením Ministerstva

⁵ KOTRECOVÁ, A.- POLÁČKOVÁ, S.: Je možná rekodifikácia občianskeho práva hmotného bez rekodifikácie civilného práva procesného? In.: Zborník príspevkov z konferencie Dny práva – 2008, Brno: Masarykova Univerzita v Brně, 2008, s. 35 nasl.

⁶ Pozri návrh legislatívneho záveru kodifikácie súkromného práva – Materiály z odbornej konferencie (editor Ján Lazár), Ministerstvo spravodlivosti SR, 2008

⁷ K tomu pozri SUCHOŽA, J. – TREŠČÁKOVÁ, D.: Aktuálne problémy slovenského obchodného práva. In.: Ruská ročenka obchodného práva. Petrohrad: Juridičeskaya kniga, 2010, s. 368-374, ISSN: 2077-5644.

spravodlivosti opätovne štartujú tieto rekodifikačné procesy, ktoré by čoskoro mali zavŕšiť (aspoň sa odborná verejnosť tak domnieva) rekodifikačné práce s určitým definitívnym výsledkom.

Je však možno tvrdiť, že v súčasnosti, aj napriek novým podnetom a návrhom, nie sú ešte definitívne sformulované teoretické východiska rekodifikácie⁸. Je však už uzavreté (predpokladajme), že (re)kodifikácia súkromného práva na Slovensku sa bude uberať cestou monistickej koncepcie, t.j. po vzore priebehu rekodifikácie súkromného práva v štátoch Vyšehradskej štvorky, najmä v Českej republike, ktorá bola zavŕšená prijatím jednotného kódexu súkromného práva (nového Občianskeho zákonníka).

Vyššie uvedený navrhnutý model nového Občianskeho zákonníka počíta s vytvorením novej systematiky, s prepracovaním a dotvorením pôvodných inštitútov a zároveň s kreáciou inštitútov nových, ale aj nových súkromnoprávných zásad, ktoré budú už explicitne uvedené v obsahu Občianskeho zákonníka.⁹

V zmysle legislatívneho zámeru kodifikácie súkromného práva by sa mala ďalekosiahla zmena dotknúť najmä záväzkových vzťahov, ktoré by mali byť v budúcnosti upravené jednotne, vrátane obchodných a spotrebiteľských záväzkov. Zmena sa bude týkať vzniku, zmeny a zániku záväzkov, procesu uzatvárania zmlúv ako zabezpečenia záväzkov a samotnej zodpovednosti.¹⁰

3. AKÝ BUDE OSUD ZMLÚV UZATVÁRANÝCH PRI PODNIKANÍ PO PRIJATÍ JEDNOTNÉHO KÓDEXU SÚKROMNÉHO PRÁVA?

Ako už bolo uvedené, cieľom monistickej koncepcie (re)kodifikácie, je vytvorenie jednotného systému zloženého z obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, vytvorenie jednotných inštitútov pre obidva typy právnych vzťahov, taktiež prijatie jednotného zmluvného systému. Ako vyplýva z návrhu legislatívneho zámeru kodifikácie súkromného práva, namiesto dvoch paralelných zmluvných sústav - jedna v Občianskom zákonníku a druhá v Obchodnom zákonníku, ktoré sú často zdvojené a nezriedka rozporné, by bola v novom súkromnom kódexe len jediná a jednotná zmluvná sústava. Túto

⁸ K tomu pozri SUCHOŽA, J.: Fenomén „rekodifikácie“ – pohyb v začarovanom kruhu? In.: Zborník vedeckých prác Právo – obchod – ekonomika. Košice: Univerzita P.J. Šafárika Košiciach, 2011, s. 9, ISBN: 978-80-7097-903-7

⁹ LAZAR, J. Návrh legislatívneho zámeru kodifikácie súkromného práva, Materiály z odbornej konferencie, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava: EUROKODEX, Poradca podnikateľa, spol. s. r. o., 2008, s. 27.

¹⁰ Legislatívny zámer Občianskeho zákonníka prístupný na <http://www.lt.justice.gov.sk>

jednotu predznačuje rovnaká ekonomická kvalita a fungovanie výmenno-hodnotových vzťahov a v zásade rovnaká logická vnútorná štruktúra noriem a inštitútov, ktoré ich právne upravujú. Na zmluvné vzťahy občianskoprávne a obchodno-právne sa uplatňujú bez výraznejších modifikácií základné zásady súkromného práva (zásada rovnosti subjektov, zmluvná voľnosť a ďalšie).¹¹

Z toho teda vyplýva, že zjednotenie obchodnoprávnych a občianskoprávnych inštitútov a zmluvného systému by malo sledovať prispôsobenie sa jednej alebo druhej súčasnej právnej úprave. To znamená, že buď sa inštitúty, ktoré sú upravené rozdielne zjednotia tak, že sa prijme súčasná občiansko-právna úprava (napríklad všeobecná premlčacia doba by bola aj v obchodnoprávnych vzťahoch trojročná) alebo sa prijme súčasná obchodnoprávna úprava (t.j. premlčacia doba aj pre občiansko-právne vzťahy bude štvorročná).

Vychádzajúc však z posledného legislatívneho návrhu, predpokladá sa samozrejme zjednotenie premlčacích dôb, pričom všeobecná premlčacia doba pre obchodnoprávne, ako aj občiansko-právne vzťahy bude dlhšia – teda štvorročná. Prijme sa teda všeobecná premlčacia doba, ktorá je v súčasnosti upravená v Obchodnom zákonníku (čo je výhodné pre veriteľov, avšak menej výhodné pre dlžníkov).

Podstatou zjednotenia, najmä zmluvného systému je odstránenie dvojkoľajnosti tejto úpravy tak, aby interpretujúci, či aplikujúci subjekt by na jednom mieste sústredene našiel kompletnú úpravu určitého rovnorodého právneho vzťahu, aj so všetkými špecifickými odchýlkami platnými pre obchodno-právny, či spotrebiteľský vzťah. Predovšetkým to podľa rekodifikačného návrhu znamená, že všetky špecifiká obchodných zmlúv zostanú zachované, pričom budú upravené vecne, systematicky a úplne prehľadne i zrozumiteľne v súvislosti a v rámci patričného zmluvného typu a to v logickej postupnosti od všeobecného k osobitnému.¹²

Otázkou však ostáva to, či aj zmluvy, ktoré sú typické pre obchodovanie sa „presunú“ do nového kódexu súkromného práva. Legislatívny návrh hovorí o tom, že je vhodné a odôvodnené, aby nový kódex súkromného práva integroval aj obchodné zmluvy.

Keďže aj tvorcovia a aktéri reformy súkromného práva na Slovensku sa orientujú aj po vzore českej reformy súkromného práva, je treba načrieť aj do novo prijatého Občianskeho zákonníka v Českej

¹¹ Pozri návrh legislatívneho záveru kodifikácie súkromného práva – Materiály z odbornej konferencie (editor Ján Lazár), Ministerstvo spravodlivosti SR, 2008

¹² Legislatívny zámer Občianskeho zákonníka prístupný na <http://www.lt.justice.gov.sk>

republike. Obzvlášť poučným môže byť aj zmluvný systém a úprava jednotlivých typov zmlúv, najmä obchodnoprávných, v systematike zákona č. 89/2012 Sb.

Právna úprava kúpnej zmluvy v Českej republike, rovnako ako je tomu v súčasnosti u nás, bola upravená komplexne tak v Občianskom ako aj Obchodnom zákonníku. V novom českom Občianskom zákonníku došlo k zjednoteniu tejto právnej úpravy. V prevažnej väčšine sa do nového Občianskeho zákonníka prevzala obchodnoprávna úprava kúpnej zmluvy (predovšetkým kúpy hnutel'ných vecí), samozrejme po odstránení určitých nedostatkov.

Z pôvodného Obchodného zákonníka sa prevzalo najmä rozlišovanie od zmluvy o dielo, pokiaľ ide o kúpu veci, ktorá sa má ešte len vyrobiť, tiež sa zachoval pododdiel z Obchodného zákonníka označený ako „povinnosti predávajúceho“, ako aj pododdiel „povinnosti kupujúceho“, tiež právne následky z v'ad plnenia, pričom sa vypustili pojmy ako vada opraviteľná a neopraviteľná, pretože sa zaviedlo hľadisko intenzity týchto v'ad.¹³

V rámci kúpy je v novom českom Občianskom zákonníku upravená aj kúpa a predaj podniku. Tento kedysi, samostatný zmluvný typ bol subsumovaný pod kúpu ako takú, pričom ide o ďalší typ kúpy. V zmysle dôvodovej správy, nebol dôvod kúpu a predaj podniku upravovať ako samostatný zmluvný typ, pretože ide o variantu kúpy a do nového Občianskeho zákonníka sa zakomponoval tento druh kúpy s určitými odchýlkami od všeobecnej úpravy kúpy. Došlo k zachovaniu týchto odchýlok od všeobecnej kúpy, ktoré boli prevzaté z obchodnoprávnej úpravy, avšak sa redukuje rozsah týchto ustanovení.

Ďalšou „novinkou“ v novom Občianskom zákonníku je aj právna úprava nájmu, kde sa ku klasickým nájomným občiansko-právnym vzťahom zavádza aj právna úprava obchodnoprávných vzťahov v rámci nájmu. Jedná sa napríklad o nájom priestoru slúžiaceho na podnikanie, podnikateľský prenájom hnutel'ných vecí, ale aj nájom dopravného prostriedku. Nájom dopravného prostriedku bol v pôvodnom Obchodnom zákonníku upravený ako samostatný zmluvný typ, t.j. Zmluva o nájme dopravného prostriedku (§ 630-637). V novom českom kódexe súkromného práva sú všetky nájmy upravené na jednom mieste, samozrejme s odchýlkami, ktoré boli prevzaté z pôvodného Obchodného zákonníka.

Ďalej zmluva o skladovaní bola prevzatá z Obchodného zákonníka so všetkými jej špecifikami, ktoré sú typické pre obchodnoprávne vzťahy. To isté platí pre zasielateľskú zmluvu, ktorá bola prevzatá z Obchodného zákonníka.

¹³ Pozri dôvodovú správu k novému českému Občianskemu zákonníku prístupná na http://obcanskyzakonik.justice.cz/tinymce/storage/files/2011/Vladni_navrh_obcanskeho_zakoniku_2011_DZ.pdf

Nový Občiansky zákonník odstránil aj dualizmus právnej úpravy zmluvy o dielo, pričom sa vo väčšej miere preberá obchodnoprávna úprava ako základ novej právnej úpravy s prihliadnutím na niektoré zahraničné právne úpravy.

V diele 14 nový Občiansky zákonník obsahuje aj právnu úpravu tichej spoločnosti, čo hodnotíme veľmi kladne. Ako vyplýva z legislatívneho návrhu kodifikácie súkromného práva na Slovensku, s úpravou zmluvy o tichom spoločenstve v jednotnom kódexe súkromného práva, ktorá je v súčasnej dobe upravená v Obchodnom zákonníku ako samostatný typ zmluvy, sa zatiaľ nepočíta. Nie je zatiaľ známe, či úprava tichého spoločníka bude súčasťou právnej úpravy obchodných spoločností v osobitnom zákone alebo nie. Máme však za to, že tiché spoločenstvo je zmluvný vzťah, ktorý vzniká medzi obchodnou spoločnosťou a tichým spoločníkom. Tento typ zmluvy sa v praxi vyskytuje pomerne často, preto je z našej strany nepochopené doposiaľ prezentované smerovanie legislatívneho návrhu, ktorý právnu úpravu zmluvy o tichom spoločenstve v návrhu nového Občianskeho zákonníka zatiaľ neupravuje. Je treba však podotknúť, že nejde o definitívne riešenie tejto situácie, keďže rekodifikačná komisia začala byť opäť aktívna, a to v novom zložení.

Taktiež v systematike zmlúv, v návrhu nového kódexu súkromného práva nepochopiteľne absentuje právna úprava zmluvy o kúpe prenajatej veci a zmluvy o uložení veci. Tiež chýba právna úprava mandátnej zmluvy, ktorá je tiež v praxi často využívaná. Ako vyplýva z doteraz prezentovaného legislatívneho návrhu, tvorcovia nového kódexu súkromného práva hodlajú mandátnu zmluvu subsumovať pod zmluvu príkaznú, ktorá má tvoriť určitý systémový celok zmlúv tohto typu. K tomu je však treba uviesť, že mandátna zmluva je upravená omnoho komplexnejšie ako je tomu v prípade príkaznej zmluvy v Občianskom zákonníku. Mandátna zmluva tiež obsahuje určité špecifiká typické pre obchodnoprávne vzťahy, preto nepovažujeme za vhodné riešenie právnu úpravu mandátnej zmluvy vypustiť a jej ustanovenia subsumovať pod príkaznú zmluvu, ktorá je typickou občiansko-právnou zmluvou.

Na rozdiel od doterajšej právnej úpravy sa plánuje zaviesť nový typ zmluvy, a to lízingová zmluva, ktorá doposiaľ v našom právnom poriadku nebola upravená. Podľa doterajšej koncepcie nového súkromnoprávneho kódexu má byť táto zmluva zakomponovaná štvrtého dielu nazvaného ako „Zmluvy o prenechaní veci do užívania, konkrétne v jeho druhom oddieli.

História lízingu (leasingu) siaha až do dávnej histórie. Taktiež v súčasnej dobe v medzinárodnom práve, pojem lízing nie je pojmom neznámym. Dňa 22. mája 1988 bola na pôde Medzinárodného inštitútu pre zjednotenie súkromného práva (UNIDROIT) prijatá Konvencia UNIDROIT o medzinárodnom finančnom lízingu. Neskôr novú etapu právnej úpravy lízingu začal Modelový zákon o lízingu, ktorý bol prijatý 18. novembra 2005.

Aj v zahraničných právnych poriadkoch je obsiahnutá právna úprava lízingu. Napríklad v Občianskom zákonníku Ruskej federácie sa vyskytuje právna úprava finančného prenájmu (lízingu)¹⁴ Okrem toho v Ruskej federácii je lízing upravený aj v osobitnom zákone o finančnom prenájme (lízingu), nazývanom aj zákon o lízingu, ktorý bol prijatý 29. októbra 1998. Zaujímavým aspektom je, že Občiansky zákonník a zákon o lízingu odlišne používajú terminológiu týkajúcu sa subjektov lízingovej zmluvy. Občiansky zákonník používa pojmy ako prenajímateľ a nájomca a zákon o lízingu používa pojem poskytovateľ lízingu a príjemca lízingu. Taktiež, z dôvodu existencie dvoch právnych úprav lízingu, sa vyskytuje duplicitná úprava všeobecných ustanovení o lízingu, čo mnohí odborníci v tejto oblasti súčasný stav nepovažujú za vhodný.¹⁵

Ďalšou otázkou, ktorá vyvstáva v súvislosti so zavedením jednotného kódexu súkromného práva je právna úprava elektronického obchodu. V súvislosti s týmto vyvstáva otázka, či by nebolo vhodné zakomponovať do nového kódexu súkromného práva aj právnu úpravu zmlúv uzatváraných elektronicky, ktoré v súčasnom období zažívajú rozmach. V našom poriadku síce platí zákon o elektronickom obchode (č. 22/2004 Z.z.), avšak tento je nutné hodnotiť ako nedostatočný a nezodpovedajúci súčasným potrebám. Okrem toho sa zmluvy uzatvárané v rámci elektronického obchodu pomerne často dotýkajú práve spotrebiteľov, ktorým je v súčasnosti venovaná značná pozornosť.¹⁶

Záverom je treba uviesť, že doposiaľ prezentované návrhy kodifikácie sú predbežné a kým nebude definitívna verzia návrhu nového a jednotného kódexu súkromného práva, môžeme na túto tému diskutovať len v teoretickej rovine. Mnohé otázky tiež vyvstanú aj po prípadnom prijatí nového kódexu súkromného práva, najmä po jeho zavedení do aplikačnej praxe. Už v súčasnom období je možné bádať mnohé rozporuplné názory tak odbornej verejnosti, ako aj tej laickej v súvislosti s budúcim aplikovaním nového Občianskeho zákonníka u našich českých susedov (od 01.01.2014).

Čas ukáže, ako budú napredovať práce (re)kodifikačnej komisie v Slovenskej republike a akým smerom sa táto re(kodifikácia) súkromného práva bude uberať. Treba však dúfať, že aktéri tejto

¹⁴ K tomu pozri § 6 Občianskeho zákonníka Ruskej federácie z 21. októbra 1994

¹⁵ Pozri napríklad KABANOVA, I.E.: Právna regulácia lízingu – medzinárodné tendencie a ruská prax. In.: SUCHOŽA, J., HUSÁR, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika II. Praha: Leges, 2012 s. 57, ISBN 978-80-87576-33-5

¹⁶ K tomu pozri napríklad TREŠČÁKOVÁ, D.: Uzatváranie zmlúv v 21. storočí – nové pohľady a výzvy. In.: SUCHOŽA, J., HUSÁR, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika II. Praha: Leges, 2012 s. 577 a nasl., ISBN 978-80-87576-33-5

reformy zachovajú tradície súkromného práva na Slovensku a súčasne dôjde k vytvoreniu moderného kódexu súkromného práva, ktorý bude zodpovedať európskym princípom a svetovým trendom a že prijatie nového kódexu súkromného práva bude dôvodom na odstránenie, resp. aspoň na eliminovanie súčasne prebiehajúcej krízy v podnikaní.¹⁷

Literature:

BIROŠČÁKOVÁ, J.: Legislatívny zámer kodifikácie súkromného práva. Bulletin slovenskej advokácie ročník XV., číslo 4/2009, s. 2.

ČERVENÁ, K.: Etika v podnikaní. In: Manažment v teórii a praxi : on-line odborný časopis o nových trendoch v manažmente [<http://casopisy.euke.sk/mtp>]. - ISSN 1336-7137. - Roč. 2, č. 1 (2006), s. 70-75.

KABANOVA, I.E.: Právna regulácia lízingu – medzinárodné tendencie a ruská prax. In.: SUCHOŽA, J., HUSÁR, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika II. Praha: Leges, 2012 s. 57, ISBN 978-80-87576-33-5

KADLECOVÁ, M. – SCHELLE, K. – VESELÁ, R. – VLČEK, E.: Vývoj českého soukromného práva. Praha: Eurolex Bohemia s.r.o. 2004, s. 78 a nasl., ISBN: 80-86432-83-1

KNAPP, V.- LUBY, Š.: Československé občanské právo, Svazek I. Praha: ORBIS PRAHA, 1974, s. 54.

KOTRECOVÁ, A.- POLÁČKOVÁ, S.: Je možná rekodifikácia občianskeho práva hmotného bez rekodifikácie civilného práva procesného? In.: Zborník príspevkov z konferencie Dny práva – 2008, Brno: Masarykova Univerzita v Brně, 2008, s. 35 nasl.

LAZAR, J. Návrh legislatívneho zámeru kodifikácie súkromného práva, Materiály z odbornej konferencie, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava: EUROKODEX, Poradca podnikateľa, spol. s. r. o., 2008, s. 27.

SUCHOŽA, J.: Fenomén „rekodifikácie“ – pohyb v začarovanom kruhu? In.: Zborník vedeckých prác Právo – obchod – ekonomika. Košice: Univerzita P.J. Šafárika Košiciach, 2011, s. 9, ISBN: 978-80-7097-903-7

SUCHOŽA, J. – TREŠČÁKOVÁ, D.: Aktuálne problémy slovenského obchodného práva. In.: Ruská ročenka obchodného práva. Petrohrad: Juridičeskaya kniga, 2010, s. 368-374, ISSN: 2077-5644.

¹⁷ K tomu pozri ČERVENÁ, K.: Etika v podnikaní. In: Manažment v teórii a praxi : on-line odborný časopis o nových trendoch v manažmente [<http://casopisy.euke.sk/mtp>]. - ISSN 1336-7137. - Roč. 2, č. 1 (2006), s. 70-75.

TREŠČÁKOVÁ, D.: Uzatváranie zmlúv v 21. storočí – nové pohľady a výzvy. In.: SUCHOŽA, J., HUSÁR, J. (eds.): Právo, obchod, ekonomika II. Praha: Leges, 2012 s. 577 a nasl., ISBN 978-80-87576-33-5

Dôvodová správa k novému českému Občianskemu zákonníku prístupná na http://obcanskyzakonik.justice.cz/tinymce/storage/files/2011/Vladni_navrh_obcanskeho_zakoniku_2011_DZ.pdf

Legislatívny zámer Občianskeho zákonníka prístupný na <http://www.lt.justice.gov.sk>

Návrh legislatívneho záveru kodifikácie súkromného práva – Materiály z odbornej konferencie (editor Ján Lazár), Ministerstvo spravodlivosti SR, 2008

Občiansky zákonník Ruskej federácie z 21. októbra 1994

Contact – email
trescakova@easylaw.sk